

הכונס פרק ששי בבא קמא

כפותל רעוע. ללה אפסדיה דלמסתר קאי: דמטי ליה. כשכפפה הגיע זה הדליקה: ברות מלויה. הרי צדיק הצעיר וצדיק אדם נישוי: ברות שאינה מלויה. דמידי דלה סלקא אדעמיה היא: **טמון איסמרי.** שכיסה קמת חזירו צסדינין כשראה דליקה אללה והוא לל שלח את הבערה ושייה טמון וגרס להפסיד אתה הניזק ולפפור את המציעי דפטור על טמון צאש: **לנפשיה.** להוציא ממון מחזירו לעממו: **מומנא צעי לשומי.** אותו ממון שהוציא חייב להחזיר: **לחזריה.** שכן עדי שקר להוציא מנה מראובן לשמעון: **פשיטא דאורייתא הוא.** לחייב צדיני שמייס: אם לא יגיד. בתי קא משמעיי מדקפיד אהגדה משמע שאילו מגידין מתחייב זה ממון ועוד קי"ל (סוטה דף ב:) כל מקום שנאמר עד הרי כאן שני עדים עד שפרט לך הכמוז אחד כדכתיב לא יקום עד אחד באיש (דברים יט): **אלא צה.** שמחייב צדועה וצדיני שמים מחייב דלי הוא מסקיד מחייב ליה שצועה ודלמלא לא הוא משמטע צשיקרא ומשלים: וסו ליכא. דחייבין צדיני שמים: **העושה מלאכה צמי חטאת.** ששקל כנגדן משקלות צמסכת גיטין (דף נג.) והן נפסלין צמלאכה: **פטור מדיני אדם.** דהזקן שאינו ניכר לא שמה היזק. וכולהו הני תיובתי מתייתא נייהו: **המצעית.** תקע לו צאנזו פתאוס וצועה דלה עבד ציר מעשה צגופו: **ר"מ מחייב צהויקן.** פלוגמיהו מפרשאי צהמניח את הכד (לעיל דף טג.) צנתקל פושע וצמפקיר נוקיו: **אלא כסויי כפטייה.** שלא מצעיר זה האש מהר: **דצרי הרצ שומעין.** והיה להם נפלה עיניו: **והוא שחטרה.** הא דתנן נפלה צילה פטור כגון שחטרה ההצמה והפילה הכותל דלגוס הוא: **אלל לא חטרה.** אלל מעצמה נפלה: **תחילתו צפשיעה.** אלל נפילה דעבד לניפול: **וסופו צאונס.** דהא לא נפלה אלל חטרה: **הניחא למאן דאמר נו.** פלוגמא היא צסוק המפקיד (צ"מ דף מב.) מרי לישני דש"ס אליצא דצי וספ: **ה"ג אלל מתני צפותל צריא ופילו לא חטרה:** הניחה צחמה כו' **אמר רבה ופילו חטרה.** וצכותל צריא: **סתלסו צפשיעה.** שהניחה צחמה ופשיעה היא אלל פתיחת הדלת דלמרינן לקמיה כל תחבולות שיכולה לעשות עושה אלל צערה: **וסופו צאונס.** שחטרה: **טלרקא.** תחבולות: כיון

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בכותל רעוע אמר מר "הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה יבדיני אדם נמי נחייב יאלא דמטיא ברוח שאינה מצויה ורב אשי אמר יטמון אתמר משום דשויה טמון באש: אמר מר "השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימומנא בעי שלומי וברדיני אדם נמי ינחייב יאלא לחבריה "ההודע עדות לחבריו ואינו מעיד לו כמאי עסקין אילימא בבי תרי פשיטא דאורייתא הוא יאם לא יגיד ונשא עונו יאלא בחד ותו ליכא והאיכא (סימן העושה כסם ושליח חברו נשבר) ⁶העושה מלאכה כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ⁷הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ⁸השולח את הבערה ביד חרש שוטה וקטן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ⁹המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ¹⁰נשברה כדו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהויקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריבא ליה מהו דתימא בדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל הפרוז גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסתריה קאי מה עביד בדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמו מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה וברדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל ורבי אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כפטייה ניהלך וברדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא ¹¹דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין וברדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל והודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמו מהו דתימא מי יימר דכי הוה ¹²(אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא וברדיני שמים נמו לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלילה או שפרצה לסטים כו': אמר רבה והוא שחטרה אבל לא חטרה מאי חייב היכי דמי אילימא בכותל בריא כי לא חטרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא בכותל רעוע כי חטרה יאמאי פטור תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא הניחא למ"ד ¹³תחילתו בפשיעה וסופו באונס פטור אלא למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב מאי איכא למימר אלא מתני' בכותל בריא או שמסרה לחרש שוטה וקטן ויצתה והזיקה חייב אמר רבה יואפי' חטרה לא מבעיא היכא דלא חטרה דכולה בפשיעה וסופו באונס קמ"ל דכולה פשיעה היא מ"ט דאמר ליה מידע ידעת דכיון דשבקתה בחמה כל ¹⁴מצדקא דאית לה למיעבד עברא ונפקא: הוציאהו לסטים לסטים חייבין: פשיטא

יד א ב ג מ"י פ"ד
מהלכות נ"מ הל' יד
סגן עשין סט טושי"ע ח"מ
ס' יח טעף יא:
בו ד מ"י שם טושי"ע שם
ספ"ק טו:
בו ה מ"י פ"ו מהלכות
עדות הלכה ז סגן
לאזין כח טושי"ע ח"מ ס'
לכ טעף ב:
זו ו מ"י שם טושי"ע שם
צג"ה:
יח ז מ"י שם סגן שם
ויושי"ע שם:
יח ה מ"י שם סגן שם
טושי"ע ח"מ ס' כח
ספ"ק א:
כ ט מ"י פ"א מהלכות
עדות הלכה א סגן
עשין קח טושי"ע שם ועין
צג"ה וצ"ה שם:
כא י מ"י שם פ"ו הל' ז
סגן שם טושי"ע שם:
כב ב מ"י פ"ו מהל' חובל
ומזיק הלכה ה ועין
צג"ה:
כג ל מ"י פ"ד מהל' מקן
מזיק הלכה א סגן
עשין סט טושי"ע ח"מ ס'
מ"י פ"ו מהלכות
חובל ומזיק הל' ז סגן
שם טושי"ע ח"מ ס' טב
ספ"ק ג:
כה ב מ"י פ"ד מהל' מקן
מזיק הלכה א סגן
עשין סט טושי"ע ח"מ ס'
ש"ו ספ"ק א:
כו ו מ"י שם הלכה
טושי"ע שם ספ"ק ה:

מוסף רש"י

העושה מלאכה במי חטאת. שקל כנגדן משקולות, ופיה וכל מעשה נפסלין צמלאכה (לקוח צח.) מי חטאת דפיה צלומה וכן פיה עצמה נפסלין צמלאכה, דכתיב (צמדרי יט) אשר לא עלה עליה עול, וצמי חטאת כתיב למשמרת לני מיה, ומיחא צפריי מה מ"ל, שכיב און ל שמה מלאכה פוסלת אלל צצרה ומיין אף צמים מ"ל למשמרת לני מיה, כלומר צציהו משומרות לכך ולא לדבר אחר (גיטין נג.) פטור מדיני אדם, לשלם והחייב בדיני שמים, פרועות לשלם לרשעים שמתקין להפסיד את יצראל (שם.) נשברה כדו כו' וחייב בדיני שמים. משום דלה סליק (לעיל כט.)

איילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי ליחייב. וא"ת כיון שאין חילוק צין מקרב דבר אלל האש וצין מקרב האש אלל הדבר אמאי אמרינן צפרק כל הנשרפין (סנהדרין דף עו. וסו) כפתו צמקוס סקוף חמה או לניה לצא פטור ליחייב למ"ד אשו משום חזיו וכן כפתו לפני ארי וי"ל דודאי אי כפתו והצילו צמקוס סקוף חמה או לניה לצא או ארי חייב אלל התם מיירי שצפתו צמקוס שהיה ולא חזרו ממקומו ולא הוי מנצמס הואיל והחמה והצינה והארי אין עליו צשעת כפיתה וההיא דאתקיל עליה דקרא דמיא אפילו כפתו והצילו שם ואח"כ אתקיל פטור דדמי לזרק חץ ומריס צירו ואפילו קדם הוא ונטלו פטור וא"ת ההיא דהשיך צו את הנחש דפטור למ"ד מעלמו הוא ו מריס אמאי פטור לפי מה שפירש צשמעמין דפי פרה (דף גז.) ששם ידו לתוך פיו והשיך ליחייב משום אשו דודאי הנחש יזיק האדם וי"ל דשאי תתם שאין האדם עדיין צעולם: **מומנא בעי לשומי.** וכי תימא פטור מדיני אדם משום דלה ידעי' שהם עדי שקר מ"מ כיון שאם היינו יודעין שהם עדות שקר משלם און שיך למיתמי פטור מדיני אדם: **אלא לחבריה.** כגון שאין לחצריה מה לשלם או שהלך למדינת הים או כגון שאין אנו יודעים שזה עדי שקר ודוקא שוכר אלל אמר פטור מדיני שמים דצבור שלא ישמעו לו דאין נראה לומר דנקט שוכר לאשמועינן דאפי' שוכר פטור מדיני אדם שאין זה שום חידוש ולקמן לא עבדי צריכותא אלל מדיני שמים ועוד דצפירקין טנן (דף נט.) השולח את הצערה ציד חס"י פטור מדיני אדם וחייב צדיני שמים שלח ציד פקח הפקח חייב משמע דשולח פטור אף מדיני שמים: **פשיטא אם לא יגיד וכו'.** וא"ת ה"מ כשעבר על צצועמו כדכתיב ושמעיה קול אלה וי"ל דה"ק קרא כשעוצר ⁶ (לעיל דף נג.) יגיד היה נושא און אז ציאל קרבן צצועה אלל צלא שצועה נמי איכא נישאות עון כדמוכח צמתני' צאחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו.) ודוקא צצ"ד דכשאוומיים אין אנו יודעים להעיד שצ אינס יכולין להעיד דכיון שהגיד שצ אינו חוזר ומגיד והיינו אם לא יגיד דקרא אלל חוץ לצ"ד אין לחוש שיכול לחזור ולהעיד: **העושה מלאכה במי חטאת.** עד שלא נתן האפר כדתינא צמס' פרה (פ"ד מ"ד) פרה נפסלת צמלאכה עד ששעשה אפר והמלאכה פוסלת צמים עד שישים האפר לתוכה וצספרי יליף מקרא יכול אף קדשן מ"ל למשמרת לני מיה ולא שכבר מי מיה: **פמוך מדיני אדם.** צפ' הניזקין (גיטין נג.) פריך מיניה למ"ד היזק שאין ניכר שמה היזק: **אבל הני אצטריד ליה.** וא"ת הנותן סם המות נמי חידוש הוא למיתמי כדלמרינן לעיל (דף מו.) דאפילו סם המות דלה עבדא דלכלה

א) לקמן ט. גיטין נג.
ב) לעיל מו. א) לקמן נט.
ג) קדושין ד. לקמן א.
ד) לעיל כח. לקמן נט. צ"מ
ה) ו) נקדושין מב.
ו) סנהדרין כט. תמורה כה.
ז) גדה יד. א) רש"י מ"ג.
ח) לעיל כא. ושיי.
ט) ונמחות מ"א. א) ו) לקמן
ס. א) ו"ה סוף. א) ו"ל
מק"ל.

תורה אור השלם

1. ונפש בי תוקא ושמעיה קול אלה ודא עדי או קרא או קדע אם לוא יגיד ונשא עונו: ויקרא ה א

הגהות הב"ח

א) תוב' ד"ה פשיטא וכו' כשעבר על שבעתו דבר שאם לא יגיד:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה אם לא יגיד וכו' ועוד קי"ל. ממה לי הא צאמת היכא דעד אחד מועיל בעדותו לחייב ממון חייב קרבן צצועה כדאמרי צשצועות רפ"ד הלל מדרסי צעד סוטה וכו' וצתוס' רש סוטה ד"ה כל הקשו צאמת אמאי לא אמרינן דוהא עד אפילו צ' דוקא. וע"ש מה שמרלו אלל לנשיי' צצ"כ לקוטטא דמיתלמא דוהא עד היינו צ' דוקא צ"ע: ד"ה פטור וכו' הדיוק שאינו ניכר לא שמה היזק, קשה למ"ס רש"י תחלה העושה מלאכה ששקל צתן משקלות וזה אף למ"ד דשמה היזק פטור ע"ש בגיטין ו"ע:

רבינו הגנאל

תחלתו בפשיעה וסופו באונס. דכיון דשבקתה בחמה כל טעריק דאית לה. פי' ערומה.

חייב צדיני שמים ושמא אין כל כך חידוש: **בסויי כפטייה.** וא"ת גלוי יודע למקום למה נכתבין און כל כך חידוש: **שלא ימחר לשרוף ויכול להציל בעל הצית צתוך כך מ"מ צדיני שמים חייב דליציעי ליה לאזהורי ולאסוקי אדעמיה שלא יצא לו הפסד צכ:** **מהן דתימא הויא לה תחלתו בפשיעה וסופו באונס קמ"ט** דבו"הו פשיעה היא. ק"ק דה"ל לנימיר מהו דמימא כולה אונס הוא וכגון שנעל כל כך יפה שאינה יכולה לצאת אלל צחמירה קמשמע לן דפושע הוא אלל חמירה שהניחה צחמה: